

ವಿಪಶ್ಯನ VIPASSANA

ವಾರ್ತೆ VARTE

ಕನ್ನಡ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ, 10 ಜನವರಿ 2018, ಬೆಂಗಳೂರು, ಸಂಪುಟ 3, ಸಂಚಿಕೆ 9, ಪುಟಗಳು-4. ಸಂಪಾದಕರು : ಜಿ.ಟಿ.ಗೋವಿಂದಪ್ಪ
Kannada monthly, 10 January 2018, Bangalore, Vol. 3, No.9, Pages-4, KARKAN2015/68727 Editor: G.T. Govindappa.

ಚಂದ: ವಾರ್ಷಿಕ ರೂ. 30, ಅಜ್ಞೇವ : ರೂ. 500.

ಪ್ರಕಾಶನ: ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ ಟ್ರಸ್ಟ್.

Subscription: Annual Rs. 30; Life : Rs. 500/-

Published by: Karnataka Vipassana Prachara Samiti Trust.

ಧರ್ಮ ಪದಗಳು

ಪಂಚ ಭಿಂದೇ ಪಂಚ ಜಹೇ,
ಪಂಚ ಚುತ್ತರಿ ಭಾವಯೇ;
ಪಂಚ ಸಂಗಾತಿಗೋ ಭಿಕ್ಷು,
“ಬಿಫತ್ತಿಕ್ವಾಣ್” ತೀ ವುಚ್ಚತ್ತಿ.

ಎದನ್ನು (ಇದು ನೀಚ ಸಂಕೋಳಿಗಳನ್ನು) ಕಿಡಿದು ಹಾಕು.

ಎದನ್ನು (ಇದು ಉಳ್ಳ ಸಂಕೋಳಿಗಳನ್ನು) ಶೈಕ್ಷಿಸಿದು,

ಇದು ಬಂಗಳನ್ನು ಬೇಳಿಸಿಕೊ. ಯಾವ ಭಿಕ್ಷುವು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಇದು ಬಂಧನಗಳಿಂದ

(ರಾಗ, ದ್ವೇಷ, ಮೋಹ, ಅಹಂಕಾರ, ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿ) ಬಿಂಗಡೆಗೋಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವನೋ

ಅವನನ್ನು ‘ಸಂಸಾರದ ಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟಿದವನು’ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಧರ್ಮಪದ - 370, ಭಿಕ್ಷುವರ್ಗ

ಅಂತರ್ಮಾನದ ವಿಕಾರಗಳನ್ನು ಹೊರತೆಗೆಯುವುದು.

(ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚಕನ, ಭಾಗ-3)

ಪ್ರಫಾನ ಅಭಾಯ್ ಎಫ್.ಎನ್. ಗೋಯಂ (1924-2013)

(ಲಕ್ಷ್ಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಾಲ್, ಮುಂಬಯಿ - ಜುಲೈ 20, 1986. ಜೂನ್ 2017ರ ಇಂದ್ರಿಯ ವಿಪಶ್ಯನ ವಾತಾವರಣದಿಂದ ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಭಾಗ-1 ಮತ್ತು 2ನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ನವೆಂಬರ್ 2017 ಮತ್ತು ಡಿಸೆಂಬರ್ 2017ರ ‘ವಿಪಶ್ಯನ ವಾರ್ತೆ’ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ.)

ನನ್ನ ತ್ರೈತಿಯ ಧರ್ಮ ಮತ್ತಿಯರೇ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಮತ್ತರೇ,

.....ಹಳೆಯ ಅಭಾಸಗಳು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯ ಕಡೆಗೆ ಮನಃ ಮನಃ ಸೆಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ಅಭಾಸ, ಈಗಿನ ಪ್ರಯತ್ನ ಆ ಅಭಾಸಗಳನ್ನು ಮನಃ ಮನಃ ಮನಿಖಿಯತ್ತದೆ; ಆ ಹಳೆಯ ಅಭಾಸಗಳನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಅರಿವು ಮತ್ತು ಸಮಾತಯಲ್ಲಿರುವ ಒಳ್ಳಿಯ ಅಭಾಸಗಳನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಪ್ರತಿದಿನ ಧ್ಯಾನದ ಅಭಾಸ ಮಾಡುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ.

ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಒಂದು ಸಾರಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸದ್ಗುಣನ್ನೆ ಮತ್ತು ಸಹಾಯ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಲುಪುತ್ತದೆ; ಯಾವುದೇ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯಿಂದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಬದಲಾಗದೇ ಇರುವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮದಿಂದ. ನಮ್ಮ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಧ್ಯಾನದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ರಾಗವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ದೇವಾಂಗಾಗಲಿ ನಮ್ಮ ಅರಿವಿನ ಆಳದಿಂದ ಉದಯಿಸಿಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಪಡೆದರೂ, ಆಗ ವಿಂಡಿತವಾಗಿ ಅರಿವು ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಿತ ತರಂಗಗಳು ಉದಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಅಂತಹ ತರಂಗಗಳು ಬರುತ್ತೇವೋ, ಕೇವಲ ಚಿಕ್ಕ ಕ್ಷಣಿಗಳಾದರೂ ಸರಿ, ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಸಂಕರೆ, ಸದ್ಗುಣಗಳು, ಸಮೃದ್ಧಿವರ್ತಗಳು ಅಥವಾ ಸಮೃಭೂತಿರುಗಳು ನಿರ್ವಹಿ ಅರಿವಿನ ಗುರಿಯ ಕಡೆಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೋ. ಆಗ ನಮ್ಮ ತರಂಗಗಳು ಆ ತರಂಗಗಳ ಜೋತೆ ಜೋಡಿಸಲಿಡ್ಲತ್ವದೆ. ಆಗ ಪ್ರಕೃತಿಯಂತಹ ನಿರ್ವಹಿ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಕೆಲಸ ವೊಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದರಿಂದ ನಾವು ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಆ ಒಂದು ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕಿಂದರೆ, ರಾಗ ಮತ್ತು ದೇವಾಂಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ತರಂಗಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ನಿಂತು ಹೋಗಿ, ರಾಗ ಮತ್ತು ದೇವಾಂಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾದ ತರಂಗಗಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಉದಯವಾಗಿ ದ್ವಿಂಧಾವಾಗುವುದನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ಕಷ್ಟ ನಮಗೆ ಗೋತ್ತಿದೆ. ನಾವು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಶುಳ್ಳತ ತಕ್ಷಣ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರಾಗ ಅಥವಾ ದೇವಾಂಗವನ್ನು ಪ್ರಚೋಡಿಸಿದ, ನಮ್ಮ ನೆಮ್ಮೆದಿ ಕೆಡಿಸಿದ ಆ ದಿನದ ಎಲ್ಲಾ ಘಟನೆಗಳು ಮನಸ್ಸನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಅವನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ, ಅವಳು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದಳು; ಅವನನ್ನು ನೋಡು, ಅವಳನ್ನು ನೋಡು ಎಷ್ಟು ಅಸರ್ಪಿಸಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮುಂತಾದವರು. ಈ ಅಲೋಚನೆಗಳು ಮೇಲೆ ಬರಲೆ ಬಿಡಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಷಬೇಡಿ. ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿರುವ

ಎಲ್ಲಾ ಮಲಿನತೆಗಳು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಇದು ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಉಸಿರನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದನ್ನು ನಾವು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ, ನಮ್ಮ ಸಂವೇದನಗಳನ್ನೂ ಸಹ ನಾವು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಅದ್ದುತ್ವವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ, ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹೊರಟು ಹೋಗುವ ಮಲಿನತೆಗಳನ್ನು ಬೇರು ಸೆಹಿತ ಕಿರ್ತಾಗೆಯುವ ಕೆಲಸ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ನಾವು ಮಾಡಿಕೊಡಿರುವ ಹೊಸ ಕೊಳೆಯಾದರೂ ತೊಳೆಯಲ್ಲಿದ್ದುತ್ತದೆ. ನಾವು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಉಂಟುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಲಿನತೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೂ ಸಾಕು, ಅದೇ ದೊಡ್ಡ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಇದು ರೂಢಿಯಾದರೆ, ಆಗ ಅಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಿಯ ಕೆಲವೇ ಹಳೆಯ ಮಲಿನತೆಗಳೂ ದಿನನಿತ್ಯದ ಧ್ಯಾನ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಬರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇವೂ ಸಹ ಹೋಸದಾಗಿ ಸ್ವಷ್ಟಿಯಾದ ಮಲಿನತೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಕರಗಿಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವೋಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಧ್ಯಾನ ಸಾಧಕ ಬಂದು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: “ಈ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಅದೇ ಭಯ, ಆಸೆ, ಕೋಪ ಮತ್ತು ದ್ವೇಷದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಈ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ನಾವು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಾ ಬೇಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ ಈ ತುದಿಕೆರಣದ ಪ್ರಕೃತೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುವ ಅಲ್ಲ ಸಮಯ ಹೇಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ? ಎಂಥಾ ವಿಜಿತವಾದ ತಕ್ಷಣ ಇದು? ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಗಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು, ನಾನು ಗಣಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಮನಃ ಕೊಳೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ದಿನವೂ ಸ್ವಾನ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿದೆಯೇ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ, ಅವನು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಸ್ವಾನ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ರಾಗ ಮತ್ತು ದೇವಾಂಗಗಳು ತುಂಬಿರುವ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಈ ಧರ್ಮದ ಸಾಬೂನನನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಅದರಿಂದ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಹೊಸದಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹವಾದ ಕೊಳೆಯ ತೊಳೆಯಲ್ಲಿದ್ದುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ಮಲಿನತೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ಸಂಗ್ರಹಸೂಂದ ಕೆಲವು ಹಳೆಯ ಮಲಿನತೆಗಳೂ ಸಹ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಕರಗಿಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ.

“ಈ ಮಲಿನತೆಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಜೊತೆಗಿವೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ಬರುವುದು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಅದು ಅಭಾಸವಾಗಿಬಿಟ್ಟದೆ” ಎಂಬಂಥ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಆಲೋಚನೆಗಳು ದ್ವಾರಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಿಸ್ತ್ಯಾಯ ಕುಂದಿಸಿದರೆ, ಆಗ ಯಾವ ಪ್ರಾರಂಭ ಆಗುವ ಮೋದಲೇ ನೀವು ಯಾವ ಪ್ರಾರಂಭವನ್ನು ಸೋತಂತೆ. ನಿಮ್ಮ ದೂಡಿವನ್ನು ಮೊದಲೇ ನೀವು ಯಾವ ಪ್ರಾರಂಭವನ್ನು ಸೋತಂತೆ. ನಿಮ್ಮ ದೂಡಿವನ್ನು ಸೋತಂತೆ.

ಮುಕ್ಕವಾಗುವದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿರಲು ನೀವು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ನೀವು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ವಿವೇಕದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು.

ನೀವು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ, ಕೆಲವು ವೇళೆ, ಭಾವಗಳ ಬಿರುಗಾಳಿಗಳು ನಿವೃತ್ತಿ ಕಂಗಡಿಸಿದಾಗ, ಸಂವೇದನೆಗಳ ಪೇರೆ ಕೇಂದ್ರಿಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರುವದನ್ನು ನೀವು ಕಾಣಬಹುದು. ಅಂತಹ ಕಷ್ಟಗಳು ನಿಮಗೆ ಎದುರಾದಾಗ ಉಸಿರಿನ ಜೊತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಉಸಿರಿನ್ನು ಅರಿಯುವದು ಮತ್ತು ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವದು. ಯಾವಾಗ ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಅರಿಯುತ್ತೇವೇಯೋ ಏ ಚಾತ್ಮಕ ಸಮರ್ಪಿತಿಯಿಂದಿರಲು ಶಕ್ತಾಗುತ್ತೇವೇಯೋ, ಆಗ ಆಳವಾದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಲು ನಾವು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಮನಸ್ಸ ಪ್ರಕ್ಷಬ್ಧವಾಗಿದ್ದರೆ, ಆಗ ನಾವು ಉಸಿರಿನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತೇವೆ. ಉಸಿರೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಜೊತೆ ಗಾಢ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದೆ. ಸ್ವಾಖಾವಿಕ ಉಸಿರಿನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದೂ ಸಹ ಕಷ್ಟ ಎಂದು ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಅನಿಸಿದರೆ, ಆಗ ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಜೋರಾಗಿ ಉಸಿರಾಡಬಹುದು. ನಾವು ಬಯಸಿದರೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಧಾನವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ; ಅವು ನಮ್ಮ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಾವು ಉಸಿರಿನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಾರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಬಿರುಗಾಳಿಯಂತಹ ಆಲೋಚನೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ಉಸಿರಿನ ಅರಿವೂ ಸಹ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಳಗಡೆ ಆಲೋಚನೆಗಳ ಬಿರುಗಾಳಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ, ಆದರೆ ಉಸಿರಿನ್ನೂ ಸಹ ಗಮನಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ; ಉಸಿರು ಇದೆ, ಬಿರುಗಾಳಿಯೂ ಇದೆ ಮತ್ತು ಶುದ್ಧಿಕರಣದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ.

ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ ಹೆದರಬೇಡಿ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಆಲೋಚನೆಗಳು ಶಾಂತವಾಗಲೇಬೇಕು. ನೀವು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಾಗ ಇದು ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೀವು ಹೊದಲು ರೋಚಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಉಸಿರು ಮತ್ತು ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದನ್ನು ನೀವು ಮುಂದುವರಿಸಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವಾದರೂ ಅವುಗಳ ಬಗೆಗೆ ಸಮರ್ಪಿತಿಯಂದರು ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರೆ, ಉಳಿದ ಸಮಯವನ್ನು ನೀವು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದರೂ ಸಹ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನ ವ್ಯಧವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮದ ಮಾರ್ಗ ಹೇಗೆ ಎಂದರೆ, ಸಣ್ಣ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಸಹ ವ್ಯಧವಾಗಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ನೀವು ಹೊಸ ಜ್ಯೇತನ್ಯ ಮತ್ತು ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲೇಬೇಕು.

ಧರ್ಮದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಎದುರಿಸಲೇಬೇಕಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಎದುರಾಗುವ ಅನೇಕ ಅಡೆತಂಗಳಿಂದ ಆತಂಕಕೊಳ್ಳಬಾಗಿ, “ನನಗೆ ಗೊತ್ತು ಈ ಮಾರ್ಗವು ಒಳ್ಳೆಯದು. ವಿಕೆಂದರೆ ಇಂತಿಂಧವರು ಇದರಿಂದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ” ಎಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಯೋಜಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಹುದು. ಈ ರೀತಿಯ ಕೇಳಿರಿಮೆ ಒಳ್ಳೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದು ತಡೆ, ಒಂದು ಸಂಕೋಳೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಯಾರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರಲ್ಲಿರೂ ದಿನ ಕಳೆದಂತೆ ಗುರಿ ಮುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಉತ್ತಾಪ ಮತ್ತು ಭರವಸೆಯಿದ್ದರೆ, ಆಗ “ನಾನೂ ಸಹ ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬಾರದು” ಎಂಬ ಉತ್ತಾಪನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.

ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ ವುತ್ತು ಈಗಲೂ ಮುಂದುವರಿದರುವ ಇತರೆ ಅಣಿಗಳು ಅಥವಾ ಸಂಕೋಳೆಗಳೂ ಇವೆ. ಈಕ್ಕಿಲ್ಲದವುದ್ದು ಧ್ಯಾನ ಸಾಧಕರ ಅನುಭವವು ಇದಕ್ಕೆ ಮುಷ್ಟಿ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯುಂಬಿ ಅಣಿಂದೆಂದರೆ, ಶೀಲದಲ್ಲಿ ಅತಿರೇಕೆಕೊಳ್ಳಬಾಗುವುದು. ನೈತಿಕ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದು, ನಿಯಮಾನುಸಾರ ಬದುಕುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಾವು ಪದೇ ಪದೇ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಅತಿರೇಕದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಾಗ ಮತ್ತು ಶೀಲ ಒಂದೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಂಬಿದಾಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಉಧಾವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದೇ ತರಹ, ಯಾರಾದರೂ ಉಪವಾಸ ಕ್ರೋಳಿಷಿಪಿಲು; ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಡುಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದನ್ನೂ ಸಹ ಅತಿರೇಕದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆಯುತ್ತಾನೆ. “ನಾನು ಕ್ರೋಳಿಷಿಪಿಲ್ಲ ಕಟ್ಟಿ ನಿಟ್ಟಿದ, ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿದ ಉಪವಾಸ

ಪ್ರತವನ್ನು ನೋಡು. ಈ ಕರೋರತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಸ್ವರ್ದಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಧಾರ್ಮಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿ” ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ದೋಷಿಯನ್ನು ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ದೋಷಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ದೋಷಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಪ್ಪಿಪಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ ಮನಸ್ಸ ತೀರದಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ದೋಷಿ ಹತ್ತಿ ನಿರಿಗಿಳಿಯವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೇ ಮಾಡುವರಿದಿಲ್ಲ.

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ‘ಶೀಲಭೂತ ಪರಾಮಾರ್ಶ’ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂದರೆ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ, ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ನಿತ್ಯಚರಣಗಳಿಗೆ ಬಲವಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನೈತಿಕತೆ ಮತ್ತು ಉಪವಾಸಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನಂಬಿವುದು ಸಷ್ಟವಾಗಿ ತಪ್ಪ ಮತ್ತು ತಪ್ಪದಾರಿಗೆಯೇ ವಂಧಮುದು. ಶೀಲ ಅಥವಾ ನೈತಿಕತೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ, ಯಾವುದೇ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದೊಂದೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಆದ್ದರಿಂದ, ಸಾಧನಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಹೆಚ್ಚಿಗಳನ್ನು ಇಡಲಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ವಿಕೆಂದರೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದ ಶೀಲ, ಅದ್ದಿಯಾಗಬಹುದು. ಮತ್ತು ಧರ್ಮದ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಬೆಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶೀಲ, ಸಮಾಧಿ, ಪನ್ಯ(ಪ್ರಜ್ಞ) - ಈ ಮೂರು ಸಮನಾಗಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳೆದಾಗ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಶುದ್ಧಿಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಣಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾನೆ.

ಜನಿಸಿದ ಮನುವನ ಒಂದು ಕಾಲು ಉದ್ದುದ್ದವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಉಳಿದ ಅಂಗಗಳು ಬೆಳೆಯದೇ ಇದ್ದರೆ, ಆಗ ಆ ಮನುವ ವ್ಯಾಪರಿತ್ಯಕೊಳ್ಳಬಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಕಾಲನ್ನೂ ಸಹ ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪರಿಗಳಿಸುವುದು ಏಕೆ? ವಿಕೆಂದರೆ ಅದು ಮನುವನ ಸರಬರಾಂಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಭಾಗವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ತರಹ, ನಾವು ಧರ್ಮದ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಉಳಿದ ಧಾರ್ಮಿಕನ್ನು ನಿರ್ಲಾಷ್ಟಿಸಿದರೆ, ಆಗ ಅದೂ ಸಹ ಸರಿಯಾದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಯಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲ ಸಲ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಬಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಬಹಳ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಶೀಲಪಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿರ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ಹಂತವಾದ ಸಮಾಧಿಯು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತು ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯ(ಪನ್ಯದ) ಅರಿವು ಬೆಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಮತೋಲನವಾದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಮನಸೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದೆ ಮೇಲೆ ಇದೇ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶೀಲ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಉಪವಾಸ ಮಾಡಬಯಸಿದರೆ, ಅದೂ ಒಳ್ಳೆಯದೇ. ಆದರೆ ಸಮಾಧಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಬೆಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಅಂಶತಾಳದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಲಯುತ್ತಿರುವ ತಗ್ಗಿನ ಸಂಬಂಧ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಮಾರಾತನ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ಈಗಲೂ ಜೀವಂತವಾಗಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಅಡಚಕೆ ಅಥವಾ ಸಂಕೋಳೆ ಏನಂದರೆ, ವಿಕಿಂಯ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿದ್ದಿಂದ ನಂಬಿಕೆ ಬಲವಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವುದು. ತನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯೇ ಸರಿ ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಎಲ್ಲವೂ ತಪ್ಪ ಎಂಬ ದೃಢ ನಂಬಿಕೆ. ಆದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ಒಂದು ನಂಬಿಕೆ, ಅನುಭವಿಸಿದ ಒಂದು ಸತ್ಯವಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನಂಬಿತಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಂಬಿತಾರೆ ಅದನ್ನು ನಂಬಿತಾರೆ ಅದನ್ನು ನಂಬಿತಾರೆ ಅದನ್ನು ನಂಬಿತಾರೆ. ಅದರೂ ಇದರ ಬಂಧನದ ಮಾರಕಪಿಡಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ನಾವು ಆಗ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯ(ಪನ್ಯದ) ಅರಿವು ಬೆಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಮತೋಲನವಾದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಮನಸೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದೆ ಮೇಲೆ ಇದೇ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ನಿರ್ಜಿರಿಕೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ತಮಗೆ ತಾವೇ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಈ ತಪ್ಪಿದ್ದಿಂದ ತಗ್ಗಿಲ್ಲ ಅನೇಕ ಭಿನ್ನತೆಗಳಿವೆ! ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು “ಶಿಲೀರೋರೊಳಗೆ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ನಾವು ದೋಷಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಇಲ್ಲ” ಎಂದು ಮತ್ತೊಂಬ್ಬರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಬ್ಬರೂ ನೋಡಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಅವರ ನಂಬಿಕೆಗಳ ಸತ್ಯಸ್ತತೆಯನ್ನು

ಪರೀಕ್ಷೆ ನೋಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಬ್ಬರೂ ಅವರ ನಂಬಿಕೆಗಳಿಗೆ ಭದ್ರವಾಗಿ ಅಂಟಹೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ತನ್ಮೂಲಿಗಿನ ಅತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕೋಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಸತ್ಯವನ್ನು ಫೋಷಿಸಿದರೆ, ಆಗ ಯಾರಾದರೂ ಅವನ ಸತ್ಯವೆಂದು ಒಷ್ಟಕೊಳಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಈ ತೀವರಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೂ ವಿಶಾಸದಿಂದ ಆತ್ಮ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಫೋಷಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ? ಹಾಗೆಯೇ, ಆತ್ಮ ಇದೆ ಎಂದು ನಂಬುವವರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳುವುದು? ಆತ್ಮವು ಶೀರ್ವಳ ಹೆಚ್ಚಿರಿನ ಗಾತ್ರದಷ್ಟಿದ್ದು ಹೃದಯದ ಒಂದು ಗೃಹೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲಿಸಿದೆ ಎಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮವು ಸಾಸಿವೆ ಕಾಳಿನಷ್ಟು ಜಿಕ್ಕಾಗಿದೆ ಅಥವಾ ಕೂಡಲಿನ ಎಳೆಯಷ್ಟು ತೆಳುಗಿದೆ ಎಂದು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗಾಗಿ ಜೀವನ ಪರ್ಯಾಂತ ಹೋರಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರು ಅವರ ನಂಬಿಕೆಗಳಿಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಂಟಹೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇದೇ ಗಾಢ'ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ದೇವರ ಬಗ್ಗೆಂರೂ ಮಾತಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೋಧಿಸುವ ಕಷ್ಟ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲುವದಿಲ್ಲ. ದೇವರು ಒಬ್ಬನೇ, ಅವನೇ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವವನು, ಕಾಪಾಡುವವನು, ಮತ್ತು ನಾಶಮಾಡುವವನು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಕೆಲವರು ಅಲ್ಲಾಗಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇಬ್ಬಗೂ ಇದರ ಅನುಭವವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪರಸ್ಪರ ಕಾದಾಡಿ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ. ದೇವರನ್ನು ನಂಬುವವರು ಮನುಖಿಯಾದಂತೆ ಕರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ: ಈ ದೇವರಿಗೆ ಎರಡು ಕೈಗಳಿವೆ, ಇಲ್ಲ ನಾಲ್ಕು; ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ, ಒಂದು ನೂರು ಕೈಗಳು; ಅವನು ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಇಲ್ಲ ಅವನು ಕಮ್ಮೆ ಮೈಬಣ್ಣಿದವನು; ಇಲ್ಲ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅವನು ಯಾವುದೇ ಆಕಾರ ಅಥವಾ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಆವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ಬರಿ ನಂಬಿಕೆಯಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದನವಿರುತ್ತದೆ. ವಿಪಶ್ಯನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುವುದು ಅವರಿಗೆ ಕಷ್ಟ.

ಈ ವಿಪಯಿವನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿ ತೀವರಾನಿಸಲು ನಾನು ಇನ್ನೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಪಕ್ಷವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದ ಬುದ್ಧಿಯಾದಂತೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅದನ್ನು ಪಕ್ಷಕ್ಕಿಟ್ಟು ತನ್ನ ರಾಗ ಮತ್ತು ದ್ವೇಷಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಗಂಟುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಲು ಮತ್ತು ತನ್ನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿರುವ ಬಂಧನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆ ಮುಖೀನ ನಿಲಿಪನಾಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗುತ್ತಾನೆ. “ಆತ್ಮವು ಇದರ್ದೆ, ಅದು ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಆತ್ಮವು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಆ ತಪ್ಪಿನ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತು ತಿರುಗುವುದೇಕೆ? ರಾಗ ಮತ್ತು ದ್ವೇಷದಿಂದ ಆಚೆಗೆ ಹೊಗುವುದರ ಮೇಲೆ, ನನ್ನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿರುವ ಗಂಟುಗಳನ್ನು ಬಿಜುವುದರ ಮೇಲೆ ನಾನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಸರಳ ಸತ್ಯವನ್ನು ಯಾರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಚಚ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಯ ವ್ಯಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸವಂತುವನ್ನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಅದೇ ರೀತಿ, ದೇವರ ಇರುವಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸಲು ತಮ್ಮ ಸಮಯ ವ್ಯಯ ಮಾಡುವವರು, ಅವರ ಸಮಯವನ್ನು ರಾಗ ಮತ್ತು ದ್ವೇಷದಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಮುಕ್ಕೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ತಮ್ಮನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯರು. ದೇವರು ಇದರ್ದೆ ಅವನು ತನ್ನ ಮಗುವು ತಾನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಜೀವಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟ ಪ್ರೇಮ, ಕರುಣ, ಮುದಿತ ಮತ್ತು ಸಮರ್ಪಳಿಗಳನ್ನು ಗಳಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂಶೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದೇ ತಂದೆಯಾದರೂ ಸಹ ತನ್ನ ಮಗುವು ಒಳ್ಳೆಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ನೋಡಲು ಸಂಶೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ದೇವರು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಅವನ ಸಹಾಯವೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಕಡಗೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಗಮನ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಬೇಕು.

ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಇದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ವಿಭಿನ್ನ ತತ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸಿದೆ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲಸದ

ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತಾ, ತನ್ನೊಳಿಗಿನ ರಾಗ ಮತ್ತು ದ್ವೇಷ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾ, ನಂತರ ಬರುವುದೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ಮಾತ್ರ ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಅತ್ಯನ್ತ ಕಲ್ಯಾಂಕಾಗಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡು ಸ್ವ-ಶುದ್ಧಿಯ ಸೂಚಕದ ತರಹ ಇವೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಉದಯವಾಗುವ ಸಂವೇದನಗಳು ನಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ರಾಗ ಅಥವಾ ದ್ವೇಷದಿಂದ ನಾವು ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಆಗ ನಾವು ಅಂತರ್ಮಾನದ ಆಳದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿತಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಧ್ಯಾನಮಾಡುವಾಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉದಯವಾಗುವ ಮತ್ತೊಂದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾ ಸಂಕೋಳೆ ಎಂದರೆ ‘ಸಂಶಯ’: “ನಾನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತೇದ್ದೇನೆ? ಇದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲ, ನನ್ನ ಧರ್ಮವಲ್ಲ”, ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಯೋಚಿಸಬಹುದು. ನನ್ನ ಧರ್ಮ, ನಿನ್ನ ಧರ್ಮ; ಇದು ನನ್ನ ನಿತ್ಯಾಚರಣೆ, ಅದು ನಿನ್ನ ನಿತ್ಯಾಚರಣೆ-ಈ ರೀತಿಯ ಆಯೋಜನೆ ಹೇಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ? ರಾಗ ಮತ್ತು ದ್ವೇಷದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗುವುದು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಧರ್ಮ. ಅದು ತುಂಬಾ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಬೇರುಮಾಡುವುದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು. ಇದು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸಕ್ತೇ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದರೆ, ಅನುಮಾನಗಳು ಉದಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಇದ್ದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅಡಿಯಾಗುತ್ತೆ.

ಶೀಲ, ಅಥವಾ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಗಳು, ನಿತ್ಯಾಚರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಉಪವಾಸಗಳು, ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿನ ಕುರುಡು ನಂಬಿಕೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮುಕ್ತಿಗೆ ಮುನ್ದುಡೆಸುತ್ತವೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಗಳ ಈ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾ ಸಂಕೋಳೆಗಳು ತನ್ನನ್ನು ತಪ್ಪದಾರಿಗೆಯಿತ್ತುಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾಣಲು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಗಿಂದಾಗೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ. ಅನುಮಾನವೂ ಸಹ ವಾಗ್ರದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಅಡಿ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಎಚ್ಚರಿದಿರೇಬು. ಯಾವಾಗ ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತದೆಯೋ, ಆಗ ತನ್ನ ಮಾರ್ಗ ದರ್ಶಕರನ್ನು ಈ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾ ಸಾರ್ವಾಚಾರಣೆಯನ್ನು ನಿರಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತಮ. ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿನ ಈ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾ ಸಾರ್ವಾಚಾರಣೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತ್ವರಿತಗಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುವುದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ನೀವು ಧ್ಯಾತ್ಮ ಮತ್ತು ಗಟ್ಟಿ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಮಾಡಿದೆ ಸಾಗಬೇಕು.

ನಾನು ಬರ್ಮಾದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ(ಮಾರ್ಗಾರ್) ನನ್ನ ಅನುಭವದಿಂದ ಮತ್ತು ಇತರ ಅನೇಕರ ಅನುಭವದಿಂದ ಅರಿತ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಪಯಿಸೆಂದರೆ, ರಾಗ, ದ್ವೇಷ ಮತ್ತು ಮೋಹವನ್ನು ಉತ್ತಿ ಮಾಡುವ ನಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವ ನಮ್ಮನ್ನು ಅವನತಿಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ದುಡೆಸುತ್ತದೆ. ಅವನತಿಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸುರುಳಿಯಾಗಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಹಚರರೂ ಇದನ್ನೇ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬಹುದಿದರೆ, ಆಗ ವಾರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿತಗಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುವುದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ನೀವು ಧ್ಯಾತ್ಮ ಮತ್ತು ಗಟ್ಟಿ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಮಾಡಿದೆ ಸಾಗಬೇಕು.

ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ಕೊನೆ ಪಕ್ಷ ವಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರಿಯಾದರೂ ಎಲ್ಲಾ ಧ್ಯಾನ ಸಾಧಕರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ, ಕುಳಿತು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ, ನಂತರ ಧರ್ಮದ ಅರ್ಥವಾದ ಧ್ಯಾನದ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಜಚಿಸಿ, ಇತರರ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ. ಇದು ಪ್ರಯೋಜನ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ವಾರವಿದೇ ನಾವು ರಾಗ ಮತ್ತು ದ್ವೇಷಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದವರ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ, ಕನಿಷ್ಠ ವಾರಕೊಳ್ಳುಮ್ಮೆ, ಈ ಮಲಿನತೆಗಳಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವವರ ಜೊತೆಯಿರಿ. ವಾರಕೊಳ್ಳುಮ್ಮೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ಕನಿಷ್ಠ ಎರಡು ವಾರಗಳಿಗೊಳ್ಳು ಅದೂ ಸಹ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ಕನಿಷ್ಠ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಾರಿಯಾದರೂ ಧರ್ಮ ಸಹೋದರರು ಮತ್ತು ಸಹೋದರಿಯರ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬಹುದು.

ಅನೇಕ ವೇಳೆ, ಒಂದು ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನೀವು ಗೊಂದಲಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಮತ್ತು ಧರ್ಮವನ್ನು ಮರೆಯಬಹುದು. ನೀವು ಧ್ಯಾನ ಕೇಂದ್ರದ ಪಕ್ಷಿರ್ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಧಾರ್ಮಾ ಇತರೆ ಧ್ಯಾನ ಸಾಧಕರ ಜೊತೆ ಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಸಾಧನಯೆ ಕ್ಷೇಳಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮ ಸಹೋದರರ ಮತ್ತು ಸಹೋದರಿಯರ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬಹುದು. ಮತ್ತೊಂದು ಹತ್ತು ದಿನದ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ

